

Διαβάσαμε το κύριο άρθρο του χθεσινού ΒΗΜΑτος, που υπογράφει ο εκδότης του Σταύρος Ψυχάρης:

ΟΙ ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Ψυχάρης Σταύρος Π.

Το περιστατικό είναι αληθινό και συνέβη πριν από περίπου πενήντα χρόνια. Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, καθηγητής Ξενοφών Ζολώτας, παρακολουθούσε έκπληκτος το παραλήρημα ενός «εκδότη» μιας, συνήθως εβδομαδιαίας, «οικονομικής εφημερίδας». Απαιτούσε ο εν λόγω... «λειτουργός του Τύπου» διαφημιστικές καταχωρίσεις της τράπεζας για το λαθρόβιο έντυπό του.

Ο καθηγητής-τραπεζίτης του απαντούσε αρνητικά. Και ο «εκδότης» είπε στον Ζολώτα:

- Στον (Τάδε) γιατί δίνεις;
- Μα αυτός είναι εκβιαστής!
- Και εγώ τι είμαι;

Η αφήγηση τελειώνει εδώ γιατί το σημαντικό δεν είναι πώς αντέδρασε ο Ζολώτας αλλά το ότι, όσο και αν δεν ομολογείται, υπάρχουν και σήμερα Μέσα Μαζικής Εκβίασεως.

Είναι διάφοροι μικροαπατεώνες που τριγυρίζουν ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις ζητώντας, άλλοτε με ικεσίες και άλλοτε με εκβιασμούς, χρηματικά ποσά υπό τύπον διαφημίσεως. Βεβαίως όσο εκπολιτίζεται ο τόπος λιγοστεύουν οι ιδιότυποι αυτοί εκβιαστές. Στη μείωση του αριθμού των εκβιαστών συμβάλλει επίσης και η αναπότρεπτη βιολογική εξέλιξη.

Στον καθημερινό βίο όμως συχνά ώσπου να πεις «Δόξα τω Θεώ» αναγκάζεσαι να αναφωνήσεις «Βοήθα, Παναγιά μου!». Τους παλαιούς, αμόρφωτους εκβιαστές διαδέχονται οι λιμοκοντόροι νέας τεχνολογίας.

Το ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να αντιδράσει και να δημιουργήσει συνθήκες δικαστικού ελέγχου διαφόρων ηλεκτρονικών sites/blogs κ.λπ. γεννά την ελπίδα ότι ο χώρος των μέσων ενημέρωσης θα απαλλαγεί από τα νεοπλάσματα. Η κάθαρση μοιάζει να είναι, ευτυχώς, κοινός τόπος για τους κυβερνώντες, σημερινούς και αυριανούς.

ΥΓ.: Οσοι νομίζουν ή προσδοκούν συγχωνεύσεις μέσων ενημερώσεως εννοώντας μείωση της δημοσιογραφικής ακτινοβολίας του «Βήματος» και των «Νέων», ματαίως ελπίζουν. Ο μεγαλύτερος εκδοτικός οργανισμός της χώρας, παρά την κρίση, ανακάμπτει εντυπωσιακά. Και πολιτικά ισχύει πάντοτε η φράση του νεαρού δημοσιογράφου που απάντησε σε υπουργό της χούντας **«Κύριε υπουργέ, εγώ θα είμαι και αύριο εδώ!»**.

«Παλαιοί, αμόρφωτοι εκβιαστές», «λιμοκοντόροι νέας τεχνολογίας»... Μόνο για τους σταθερούς με διάρκεια στο χρόνο 'εκβιαστές', αυτούς που διαχρονικά 'εκβιάζουν' εκλογικά αποτελέσματα, απειλούν και συμμορφώνουν κόμματα, πολιτικές παρατάξεις και κοινωνικές τάξεις -παίρνοντας και τη μερίδα του λέοντος από τη διαφημιστική πίττα- για τους σταθερούς πυλώνες του αστικού συστήματος στην Ελλάδα, της αμερικανικής πρεσβείας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ, δε μας αναφέρει τίποτα ο κ. Ψυχάρης.

Θα θέλαμε όμως να ρωτήσουμε κάτι και για την κατακλείδα του κύριου άρθρου του εκδότη του ΒΗΜΑτος, εκεί που σεμνά αυτοπαρουσιάζεται και ο ίδιος: «Πολιτικά ισχύει πάντοτε η φράση του νεαρού δημοσιογράφου που απάντησε σε υπουργό της χούντας **«Κύριε υπουργέ, εγώ θα είμαι και αύριο εδώ!»**»

Αυθόρμητα, έρχεται στο νου η περήφανη απάντηση που έδωσε ο -κρατούμενος τότε- Μίκης Θεοδωράκης στον γγ του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως Ι. Λαδά (κατ' άλλους, στον αντιπρόεδρο της χούντας Στυλιανό Παττακό): «Όταν τα τανκς σας θα έχουν σκουριάσει, η μουσική μου θα παίζεται ακόμα...». Πόση διαφορά όμως...

Αναρωτιόμαστε: Ο υπουργός της χούντας που δέχτηκε την 'περήφανη' -αλλά και ακριβή, όπως διαπιστώνουμε μέχρι σήμερα άλλωστε- παρατήρηση του νεαρού δημοσιογράφου, ήταν άραγε ο κουμπάρος του, Υπουργός Τύπου Βύρων Σταματόπουλος; Ή μήπως κάποιος από τους εικονιζόμενους μαζί τους στη φωτογραφία (Απόστολος Βογιατζής -Γεωργίας, Φεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου -Προεδρίας, Παιδείας και 'θεωρητικός' της χούντας);

Σε κάθε περίπτωση, η σεμνή υπογράμμιση της κατακλείδας δικαιώνεται:

Στην πρώτη περίπτωση, η δικαίωση έρχεται αργότερα, όταν, ως γνωστόν, έκανε κουμπαριές με τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Σωκράτη Κόκκαλη.

Στη δεύτερη, αν και πρόκειται για 'τζάμπα μαγκιά' με τις πλάτες του κουμπάρου, βλέπουμε ότι η ναυαρχίδα του συγκροτήματος ακόμα σφραγίζει την αστική πολιτική στη χώρα μας...